

Η δημοκρατία της μειοψηφίας

"Όχι Καραμανλή για συνάντηση με την ΠΟΣΔΕΠ"
(«Ελευθεροτυπία», 6/3/2007)

Τα ποικίλα επιχειρήματα της κυβέρνησης για την πάση θυσία επιβολή της αντιμεταρρύθμισης που προωθεί στο χώρο της παιδείας συνοψίζονται στο εξής ένα: έχει ήδη διεξαχθεί εξαντλητικός διάλογος με συμμετοχή όλων των ενδιαφερόμενων κοινωνικών χώρων, ενώ οι μόνοι που αντιδρούν είναι οι «δυναμικές μειοψηφίες».

Μόλις εξαντλήθηκε η φιλολογία περί κουκουλοφόρων, άρχισαν όλα τα ιδιωτικά κανάλια να επαναλαμβάνουν με πανομοιότυπες διατυπώσεις ότι η κρίση στο χώρο της εκπαίδευσης προκύπτει από τις μειοψηφίες του φοιτητικού και πανεπιστημιακού χώρου. Οι βεβαιότητες αυτές ανατρέπονται όμως καθημερινά από τα γεγονότα που αποδεικνύονται για μια ακόμα φορά πιο ξεροκέφαλα απ' όσο θα επιθυμούσαν οι κυβερνητικοί σχεδιασμοί.



Ηταν πρώτα πρώτα το συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ που διεξήχθη το περασμένο Σαββατοκύριακο, με αποτέλεσμα την πανηγυρική επικράτηση των απόψεων που υποστηρίζουν τη συνέχιση των κινητοποιήσεων στα πανεπιστήμια και την πλήρη απομόνωση των ελάχιστων που υποστηρίζουν το αυταρχικό νομοσχέδιο. Σ' αυτό το συνέδριο είχαν ποντάρει επί μέρες οι τηλεοπτικοί προπαγανδιστές. Με διαρκείς «διαρροές» και «σίγουρες πληροφορίες» μιλούσαν για ανατροπή συσχετισμών, για «αποδοκιμασία της ηγεσίας Απέκη - Μαϊστρου» κ.λπ. Και ήρθε μια απλή δημοκρατική διαδικασία για να αποδείξει πόσο μακριά από τις πραγματικές διαθέσεις του σώματος των πανεπιστημιακών βρίσκονταν όλοι αυτοί οι αναλυτές και πόσο είχαν μετατρέψει τις κυβερνητικές επιθυμίες σε δική τους πραγματικότητα.

Από την άλλη πλευρά, οι τόσο συκοφαντημένες συνελεύσεις των φοιτητικών συλλόγων αποτελούν μοναδικό δείγμα εφαρμογής δημοκρατικών κανόνων σε ένα συνδικαλιστικό χώρο. Σε εποχές, μάλιστα, αποθάρρυνσης κάθε συλλογικής δράσης, οι πολύμηνες φοιτητικές κινητοποιήσεις αποδεικνύουν τη ζωτικότητα του χώρου των πανεπιστημίων και γελοιοποιούν όλα τα επιχειρήματα περί «μειοψηφιών». Είναι ολοφάνερο ότι η ΔΑΠ δεν είναι σε θέση να ελέγξει τους φοιτητές, όπως θα ήθελε, και να κερδίσει τις συνελεύσεις. Επιλέγει, λοιπόν, την παρουσία στα φιλόξενα τηλεοπτικά παράθυρα και περιορίζεται σε επιδρομές -όπου μπορεί- μπας και ανακαταλάβει βίαια καμιά σχολή, εφαρμόζοντας για μια ακόμα φορά μεθόδους που οδήγησαν στα τραγικά γεγονότα του 1991.

Υποχρεώθηκε λοιπόν ο κυβερνητικός εκπρόσωπος να αφιερώσει όλη την πολιτική ενημέρωση την περασμένη Δευτέρα σε μια ειδική αλχημεία, να αποδείξει δηλαδή ότι οι πλειοψηφίες στο χώρο των πανεπιστημίων και κυρίως στο συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ δεν είναι παρά μειοψηφίες. Ηταν πραγματικά θλιβερό θέαμα να χρησιμοποιεί ο κ. Ρουσόπουλος τη λογική του Μποστ για να αποδείξει ότι δεν αντιπροσωπεύτηκαν όλοι στο συνέδριο αυτό. Αλλά σε ποιο συνδικαλιστικό χώρο συνυπολογίζεται ο αριθμός όσων δεν ψηφίζουν για να βληθούν οι εκπρόσωποί του;

Ακραίο δείγμα για τον τρόπο που αντιλαμβάνεται η κυβέρνηση το διάλογο ήταν η εκπομπή «Μέσα στα πράγματα» που προβλήθηκε από την ΕΤ-1 την περασμένη Κυριακή. Πρόκειται για μια εκπομπή που λειτουργεί ως «θινκ τανκ» της κυβέρνησης, εφόσον τη συντονίζουν δύο εξέχοντες καθηγητές της φιλελεύθερης παράταξης. Ο εισηγητής της ατυχούς γραμμής περί «επανίδρυσης του κράτους» Αντώνης Μακρυδημήτρης και ο επίσημος (αυτο)βιογράφος του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη Δημήτρης Δημητράκος. Είχε καλέσει λοιπόν ο κ. Δημητράκος την Κυριακή να συνομιλήσουν για το άσυλο τον Θανάση Κυριαζή, τον Χρήστο Γιανναρά και τον Ανδρέα Ανδριανόπουλο. Ο πρώτος είναι ειδικός γραμματέας πανεπιστημιακής εκπαίδευσης του υπουργείου Παιδείας και φυσικά υποστηρίζει με θέρμη τον περιορισμό του ασύλου. Ο δεύτερος είναι δηλωμένος εχθρός κάθε πανεπιστημιακής και φοιτητικής κινητοποίησης. Εμενε ο τρίτος, ο οποίος έχει εκλεγεί από το ΠΑΣΟΚ. Αλλά αυτός ήταν πιο σκληρός απ' όλους εναντίον του ασύλου και των φοιτητικών κινητοποιήσεων. Υποστήριξε, μάλιστα, ότι δεν χρειάζεται καν να ρυθμιστούν οι διαδηλώσεις στο κέντρο της Αθήνας, εφόσον είναι ουσιαστικά παράνομες με βάση το νόμο για παρακώλυση συγκοινωνιών!

Δεν υπήρχε ούτε ένας εκπρόσωπος όσων υπερασπίζονται τη διατήρηση του πανεπιστημιακού ασύλου. Αυτή λοιπόν είναι η «δημοκρατία της πλειοψηφίας» και ο «διάλογος» που επαγγέλλεται η κυβέρνηση και οι υποστηρικτές της. Η «σιωπηλή πλειοψηφία» μετατρέπεται σε μονοφωνική βίαιη επιβολή.

[Ο ΙΟΣ ΣΤΟ INTERNET](#)